

NOWY DZIENNIK

Adres redakcyi i administracyi: Kraków, Orzeszkowej 7.

Na telefon 275. — Konto czekowe Pocz. Kasj. Oszczęd. Nr. 141.123

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracyi i Komunikaty przesłane Redakcyi nie będą uwzględnione.

Redakcyja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru

20

Prenumerata: w Krakowie i prowincyi mies. 470—, kwart. 1410—M

w Krakowie z odnośzeniem do domu 530—, 1590—,

Na prowincyi: z przesyłką poczt. 550—, 1590—,

Za granicą: z przesyłką pocztową 725—, 2175—,

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 15— Mk., wiersz nonparel 1-szpalt. Mk 20. Nadesłane Mk 75—. Wiersz nonparelowy 1 szp w tekście Mk 95—, Wiersz nonp. 1 szpalt. na 1. stronie 120 Mk Gratulacje 500 Mkp. — Ceny ogłoszeń zagr. o 100% droższe.

Każdy kupiec

winien być na Targu Poznańskim.
19—27. marca 1922.

Rozbrojenie. Z Waszyngtonu do Genui.

Kraków, 2 marca

(st.) Prawieże w przeddzień konferencyi genueńskiej, mającej utworzyć drogę do współpracy narodów, godzi się uprzytomnić sobie wyniki konferencyi w Waszyngtonie, choćby ze względu na to, że sprawa rozbrojenia tak ściśle wiąże się ze sprawą odciążenia gospodarczego narodów i państw.

Wartość wszelkich poczynań i przedsięwzięć na międzynarodowym terenie możemy ocenić w pełni dopiero w chwili, gdy przeniesione z puchów łatwej i taniej frazeologii na prokrustowe łożo twardej, realnej rzeczywistości wytrzymują bolesną próbę wcielenia w życie, udawadniając przez to swą żywotność i rację bytu.

Ogólnie ta reguła nieograniczona ani czasowo ani miejscowo odnosi się także i do ostatniego wielkiego międzynarodowego wysiłku waszyngtońskiej konferencyi dla ograniczenia zbrojeń.

Szeroko zakrojone, śmiałe i trzeźwe postawienie sprawy przez sekretarza stanu Hughesa zaraz na pierwszym posiedzeniu konferencyi waszyngtońskiej pełniło od razu zagadnienie rozbrojenia na tory dotąd nieznane politycznej metodologii. Egzotyczny idealizm amerykański, który, krzepko opierając się na ziemi sięga głową niebotycznych wysokości, odniósł w Waszyngtonie tryumf zupełny. Nic dziwnego. Zasada Jerzego Washingtona „Honesty is the best policy” (Najlepszą polityką jest uczciwość) widnieje jeszcze niewyblakła na gwiazdzistym sztandarze U. S. A. Prześlgnięta na wskrós ową przysłowiową farmerską prostotą i handlową solidnością taktyka rządu amerykańskiego musiała wydać spodziewane owoce, nad czym biedziła się tak długo bezskutecznie zdeprawowana i rozintrygowana, zawodowa dyplomacja europejska, ta, której psychikę nazwał ktoś dowcipnie „umysłowością wyprasowanych spodni”. Hughes nie zabawił się w retoryczne wywody, zaniechał zwykłych zakulisowych wywodów, zignorował opinie swych europejskich kolegów. — Nie ma na to czasu dyplomacja kraju, w którym rzeczywistość czasu to pieniądz. — Stał sobie ot swobodnie przed całem prześwietnem zgromadzeniem, zebranem w sali Białego Domu i podzielił się z obecnymi w kilku prostych, niewyszukanych słowach światoburczem odkryciem, jakiego dokonał rozmyślając w chwilach, gdy przebrzmiały wojenne fanfary nad dalszymi losami świata.

Oto — powiedział dosłownie — jedyną drogą do rozbrojenia ludzkości nie jest nic innego jak tylko... rozbrojenie,

Zawiadamiamy

P. T. Klientę, iż zastępstwo na Małopolskę naszej fabryki wyrobów wszelkiego rodzaju

luster jak toaletowych, kieszonkowych, oraz meblowych, oddaliśmy pp.

H. Goldbergowi i M. Piekarskiemu, Kraków, Miodowa 22,

k którzy polecają nasze towary po cenach

fabrycznych. 392 Z poważaniem W. Grylak i L. Imich, Częstochowa.

Utworzenie międzynarod. syndykatu dla odbudowy Rosyi.

(Telefonem od naszego korespondenta)

M. Warszawa. Dzisiejsza „Gazeta Warszawska” podaje następujące telegramy p. Smogorzewskiego z Paryża: Dzienniki londyńskie z 28 lutego ogłaszają sprawozdanie komitetu organizacyjnego międzynarodowego syndykatu dla odbudowy Rosyi. Według tego sprawozdania Anglia, Niemcy, Włochy, Francja i Belgia otrzymają propozycje wpłaty 4 mil-

lionów funtów szterlingów. W rzeczywistości jednak Anglia ma wpłacić udział niemiecki i włoski, przez co ma zapewnioną przewagę. Postanowiono zaprosić również do udziału w syndykacie Amerykę, Japonię i Czechosłowację. Natomiast projekt zaproszenia Polski, mimo poparcia przez przedstawicieli Francji, został odrzucony.

Okolo konferencyi w Genui.

Nota Cziczierina do rządu ang. w sprawie odroczenia konferencyi.

Moskwa, PAT. (Radio.) Cziczerin wystosował do włoskiego ministra spraw zagranicznych depeszę, w której wyraża zdziwienie z powodu bezterminowego odroczenia konferencyi w Genui i zaznacza, że powód podany, a mianowicie przesilenie gabinetowe we Włoszech jest niewystarczający. Cziczerin wskazuje na trudności jakie się przeciwstawiają szybkiemu zaproszeniu delegatów z odległych miejscowości rosyjskich, proponuje więc, aby konferencję zwołano na 23 marca i żąda zawiadomienia o tem na trzy tygodnie naprzód. Odpis powyższej depeszy przesłał Cziczerin angielskiemu ministrowi spraw zagranicznych.

Argentyna i Brazylia chcą wziąć udział w obradach genueńskich.

Rzym, PAT. (Havas). Argentyna i Brazylia wystosowały prośbę do rządu włoskiego o dopuszczenie ich do uczestnictwa w konferencyi

genueńskiej. Włochy zawiadomiły o tej prośbie rządu Anglii, Francji, Belgii i Japonii.

Benesz uda się na konferencję.

Praga, PAT. (W. B. K.) Dzienniki donoszą, że prezydent ministrów Dr Benesz uda się na konferencję do Genui. Parlament czeski będzie obradował od 28 marca do 8 kwietnia. Następne posiedzenia odbędą się od 11 maja.

Spotkanie Benesa z jugosłowiańskim min. spraw zagr.

Praga, PAT. Czesko-słowackie biuro, Jugosłowiański minister spraw zagranicznych Dr Ninczicz odjechał wczoraj wieczorem z Belgradu na spotkanie z czeskosłowackim prezydentem ministrów i ministrem spraw zagranicznych Drem Beneszem do Przemburga. Spotkanie odbędzie się jutro rano. Przedmiotem obrad będzie wynik podróży Dra Benesa do Paryża i Londynu oraz sprawa konferencyi bukareszteńskiej. Będzie też mowa o ustaleniu stanowiska na konferencyi genueńskiej oraz o przygotowaniach do konferencyi rzeczoznawców małej ententy w Belgradzie. Dr. Benesz dziś wyjechał do Przemburga.

Słowa Hughesa przyjęto jako niesłychaną rewelację.

Na sali zdumienie.

Jak to? Wszak dotychczas w Europie uczono czego innego! Na fasadach wszystkich ministerstw, spraw wojskowych, wszystkich „deogenów, wszystkich komend korpusów” stało napisane złotymi literami, że kto szczerze pragnie pokoju, zgody, rozbrojenia — ten winien się przedewszystkiem uzbroić od stóp do głów w stalowy, mocny pancerz. Byliśmy wszyscy jak owi dworzanie z przepięknej bajki Andersena, w których wmurował przekorny diabeł paradyks przed nimi w pysznej, droższej szacie. Wszyscy oni, obłudnicy,

wstydzili się przyznać, że właściwie nie widzą zupełnie kosztownego stroju koronacyjnego, aż dopiero przechodzący mimo otwartego królewskiego bosy wiejski niedorostek krzyknął zdziwiony, że chyba król oszalał rozebrawszy się do naga... Rolę naiwnego „enfant terrible” z andersenowskiej bajeczki odegrał przed trzema miesiącami po mistrzowsku.

Wrażenie amerykańskiej ofensywy rozbrojeniowej było tak silne, propozycje były tak praktyczne i tak precyzyjne, że wszczęte z dyplomatycznego nawyku dla uratowania tradycji targi zakończyły się rychło zupełną zgodą.

Przypominamy podstawowe postanowienia pięciomocarstwowej umowy „o ograniczeniu zbrojeń morskich” najważniejszej z 5 wielkich

umów i 7 rezolucji konferencji waszyngtońskiej. W przeciągu 15 lat i w braku wypowiedzenia na dłuższą ograniczają symulacyjne mocarstwa tonaż swych wielkich okrętów wojennych i to: Ameryka i Anglia do 525.000, Japonia do 315.000, Francja i Włochy do 175.000 ton. Liczba wielkich jednostek żołą ustaloną w kolejnym porządku dla Ameryki do wysokości 18, W. Brytanii 22, Japonii, Francji i Włoch 10. Na lat 10 następuje pauza w budowach flotowych. Tonaż w jednostek ogranicza się do wielkości 35.000 tonn, okrętów pomocniczych do 10.000. Dalsze postanowienia dotyczą rozebrania na stare żelazno 78 jednostek trzech flot sprzymierzonych.

Oto pozytywna — wymowna mimo swego prozaicznego cyfrowo języka zawartość wielkiego układu waszyngtońskiego.

Ala niepoprawni sceptycy nie dali za wygram.

Wszystko to pięknie — mówili. Bijemy entuzjastycznie brawo, śpiewamy narodowe hymny, odprawiamy dziękczynne modły. Ale zeskontowawszy naszym entuzjazmem rozstrójniowe cudzy chcielibyśmy jednak nareszcie na własne uszy posłyszec jak w dokach Londynu, Nowego Jorku i Kioto zamilkną motyły i piły. Do tego czasu pozostaną nasze zapęły sztucznym bengalskim ogniem, który nie zdoła rozgrzać zamrożonego w czteroletniej wojnie serca ludzkości. Dopiero widok państwa, które odważy się pierwsze wsunąć do pochwy wyciągnięty miecz, nie oglądając się na prawo ani na lewo, przekona nas — mówili — o szczerości waszyngtońskiej ofiary. Drażliwą sytuację r. 1922 odzwierciedlał stółkroć plastyczniej od najtroskliwszych wywodów znana karykatura amerykańska, jaką miałem sposobność oglądać w humorystycznym piśmieku nowojorskim. Przedstawia ona wewnątrz eleganckiego atelier fryzjerskiego. Przed pustym stołkiem „operacyjnym” stoi uzbrojony w symboliczne nożyce mistrz sztuki fryzjerskiej — personifikacja rozbrojenia — zapraszając posuwistym gościem jednemu z czterech rozpierających się wygodnie na fotelikach klientów (Anglia, Ameryka, Japonia, Francja) do postrzyżyn zbrojeniowych. Ale pełni fałszywej kurtuazji jegomoście cerują się bez końca i z komicznym zapętem odstepują sobie wzajemnie pierwszeństwo ku zgorszeniu zniecierliwionego fryzjera.

Otóż należy stwierdzić na podstawie informacji — oczywiście niedostępnych karmionemu wyłącznie przez Rata czytelnikowi — że krytyczna sytuacja oddana w powyższym rodzajowym obrazku należy już do przeszłości. Sensacyjny raport angielskiej komisji oszczędnościowej przewiduje ścisłe wprost swym radykalizmem a przeciwniejsze oszczędnościowe kampanii „anti waste” ograniczenia tak lądowej, jak i morskiej siły zbrojowej. Błędnie natomiast i po drugiej stronie Oceanu, w odczynie idei rozbrojenia, zabrano się do rewizji programu zbrojeń z r. 1916 z energią i konsekwencją nie pozostawiającą nic do życzenia. Ostatnie obawy rozwijały się więc jak mgła w promieniach wachodzącego słońca.

Powołanie konferencji waszyngtońskiej nie może i nie może pozostać bez wpływu na Europę. Prawda: rozbrojenie w Europie nasuwa znacznie więcej trudności i wątpliwości niż to ma miejsce odnośnie do krajów reprezentowanych na konferencji waszyngtońskiej. Zapewne nie uda się Europie za wzorem Waszyngtonu za jednym zamachem i na jednej konferencji załatwić wszystkich politycznych antagonizmów i przeprowadzić ograniczenia zbrojeń. Ale po Genewie — w razie jej powodzenia — musi nastąpić wcześniej czy później europejska konferencja rozbrojeniowa. I to może chyba na myśli Lloyd George zapowiadając ostatnio wedle „Daily Chronicle”, że Genewa to dopiero początek długiego szeregu europejskich i pacyfikacyjnych konferencji.

Zwycięstwo idei Hardinga nie było zwycięstwem bez zwycięzcy. Ktoś legł tam w Waszyngtonie pod stopami amerykańskich zwycięzców nad czymś grobem wygłaszali mowę pogrzebową w swych tryumfalnych przemówieniach końcowych aranżerowie konferencji. Nie zdradzę żadnej tajemnicy, stwierdzając, że w niwecz rozpadła się w Waszyngtonie — przynajmniej politycznie — wilsonowska Liga Narodów, odrzucona po macoszemu od przedsięwzięcia, które z natu-

ry rzeczy stanowiło najistotniejsze jej zadanie. Nie dziwny się, jeżeli słyszymy, że Woodrow Wilson przemawiając ostatnio w ciemnym gronie znajomych o swym ukochanym dziele życiowym, miał łzy w oczach i z trudnością wstrzymywał się od płaczu. W chwili gdy od amerykańskiego brzegu odbijały okręty uwożące z powrotem delegacje europejskie, rozpoczęły się obrady ligowej komisji rozbrojenowej, jakby dla tem żywszego podkreślenia kontrastu postawiła sobie za zadanie... przeprowadzenie ankiety w dziedzinie „geograficznej, demograficznej, ekonomicznej, finan-

sowej, militarnej”. A więc znów słowa, słowa, słowa... Rozbrojenie poza Ligą, odbudowa gospodarcza poza Ligą — skłcone na predce w Bonalogne dla salwowania honoru pozory, nie zamydla chyba nikomu oczu... to jej niechybna śmierć po ostatnim przemijającym sukcesie w sprawie śląskiej. Kto wie? Może tylko letarg. Ale objawy zewnętrzne są jak wiadomo w obu wypadkach podobne.

Zanotować je jest obowiązkiem dziennikarstwa, obowiązkiem nie bardzo zresztą przyjemnym.

Klęska endecji na komisji spraw zagranicznych

(Telefonem od naszego korespondenta)

M. Warszawa. W wykonaniu uchwały konwentu seniorów posiedzenie komisji spraw zagranicznych zajmowało się wyłącznie sprawą wileńską. Minister spraw zagranicznych Skirmunt i premier Ponikowski przedstawili stosunek rządu w sprawie wileńskiej do Rzeczypospolitej. Po dłuższej dyskusji stanowi-

sko rządu uzyskało jednogłówną aprobatę. Wbrew wszelkim oczekiwaniom żadnej opozycji nie było, a nawet wniosek Związku L. Nar. o amonząd dla Wileńszczyzny jak również o włączenie delegacji sejmku wileńskiego do sejmku warszawskiego odesłano jednogłównie do komisji konstytucyjnej.

Ostatnie posiedzenie Sejmu wileńskiego.

Wilno. PAT. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmku wileńskiego wybrano skład delegacji do sejmku warszawskiego.

Następnie marszałek sejmku przemówił w następujące słowa: Prace nasze zostały skończone po wielu trudnych obradach. Wykazaliśmy dobrą wolę i uchwałę przyjęliśmy jednogłównie. Jutro przedstawicielstwo nasze, które wyjeżdża dziś do stolicy Rzeczypospolitej w sposób prawny załatwi sprawę ziemi wileńskiej i Rzeczypospolita w najbliższej przy-

szłości obejmie ziemię naszą w sposób prawny.

W chwili zamknięcia naszej pracy muszę z całą siłą podkreślić nasze mocne stanowisko: Wola nasza jest niezłomna i wszyscy ci, którzy chcą aby sprawa nasza była załatwiona muszą wolę naszą uszanować. Uchwałę, którą przyjęliśmy tak jednogłównie, podobnie jednogłównie zrealizujemy.

Po tych słowach marszałek zamknął posiedzenie.

Blizki koniec rokowań polsko-niemieckich.

Genewa. PAT. Pełnomocnicy polski i niemiecki zebrał się wczoraj u p. Kalondera. Prezydent Kalonder wyraził wobec delegatów zadowolenie z tego powodu, że rozdział konwencji, dotyczącej przekroczenia granicy został już ukończony i że uzadgowano go w duchu najzupełniej liberalnym. Prezydent Kalonder zaproponował parę drobnych poprawek, przewidzianych w systemie kart cyrkulacyjnych. Na propozycję przedstawiciela Polski, p. Olszowskiego, zgodzono się na to, że każda delegacja ustali własne listy spraw

pozostających jeszcze w zawieszeniu, które mogą zawierać parę szczegółów spornych. Do list dołącznoby memoryaly, w których każda strona wyłuszczyłaby swoje poglądy.

Genewa. PAT. Komitet redakcyjny konferencji polsko-niemieckiej w Genewie prowadzi w szybkim tempie swoje prace. Ukończono już tłumaczenie projektu działu konwencji, dotyczącego węgla i ubezpieczeń społecznych, spraw celnych i rozporządzeń ogólnych.

Egipt państwem niezależnym.

Ogłoszenie dekretu Allenby'ego.

Ka ro. PAT. Ag. Havasa donosi, że ogłoszono tu dekret wysokiego komisarza Allenby'ego, proklamujący zniesienie protektoratu nad Egiptem, który staje się państwem suweren-

nem i niezależnym, nadto prowizoryczne status quo w sprawie obrony Egiptu, zabezpieczenie komunikacji Anglii, ochronę cudzoziemców.

Dwoistość p. marszałka Sejmku.

Marszałek czy poseł.

(Telefonem od naszego korespondenta)

(M.) Warszawa. Na posiedzeniu konw. seniorów któremu przewodniczył pan marszałek Trampczyński, poseł Rataj zwrócił się do marszałka z zapytaniem, ile prawdy jest w rozsiewanych przez niektóre dzienniki pogłoskach, jakoby pan marszałek w rozmowie z prezydentem gabinetu oficjalnie domagał się usunięcia obecnego prezesa głównego Urzędu Ziemińskiego z jego stanowiska. P. marszałek oświadczył, że pogłoska ta jest z gruntu fałszywa, bowiem opinię swoją o obecnym prezese głównego Urzędu Ziemińskiego wyrażał jako poseł i żadnym słowem nie dał do zrozumienia, jakoby przemawiał w charakterze urzędowym jako marszałek Sejmku.

Następnie omawiano szczegóły przyjęcia słów wileńskich, stwierdzono, że Sejm winien poznać łącznie z wcieleniem Ziemi Wileńskiej następujące trzy uchwały: 1) Uchwalenie przyjęcia do wiadomości uchwał sejmku wileńskiego 2) Uchwalenie przyjęcia w skład Sejmku warszawskiego delegacji sejmku wileńskiego. 3) Uchwa-

lenie ustawy utworzenia województwa wileńskiego. Projekt utworzenia województwa wileńskiego ma złożyć do łaski marszałkowskiej natychmiast po uchwaleniu powyższych uchwał Związek Lud. Nar. Wniosek posła Dąbskiego, by wtęczorne posiedzenie komisji spraw zagranicznych poświęcić w całości kwestyi wileńskiej, jednogłównie uchwalono.

Kronika telegraficzna.

Warszawa. PAT. Naczelnik państwa wyjechał dnia 28 lutego br. do Brześcia Litewskiego.

Katowice. PAT. W Katowicach utworzył się związek gmin Górnego Śląska, przynależnych Polsce.

Praga. PAT. Celem nawiązania stosunków handlowych między narodami słowiańskimi bawi obecnie w Pradze były delegat łuzicki na kongres wersalski Bart, który w maju zamierza udać się do Polski.

Organizacja syońska w odpowiedzi lordowi Northcliffowi.

London. (Tel. wł.) Pan Izrael Cohen imieniem organizacji syońskiej nadesłał do redakcji „Daily Mail” następujące oświadczenie:

„Lord Northcliff zaproponował, by w związku ze sytuacją w Palestynie przeprowadzono bezpartyjne śledztwo. Śledztwo takie powitane będzie z radością przez syonistów, którzy pragną doświadczyć całej prawdy. Niezależnie od tego można na tem miejscu odpowiedzieć na szereg kwestyi, poruszonych przez lorda Northcliffa.

1) Jedynymi wydatkami w Palestynie, które ponoszą obywatele angielscy, są koszty utrzymania garnizonu. Koszta administracji cywilnej pokrywane są w całości z dochodów kraju. Wydatki wojenne wynoszą 2 i pół miliona funtów rocznie. Organizacja syońska wydała 2 miliony funtów od czasu okupacji angielskiej. Także i teraz wydaje ona 50000 funtów miesięcznie. Organizacja syońska udzieliła też pożyczki pieniężnej rządowi

palastyńskiemu.

Nieprawdą jest, jakoby do Palestyny wprowadzano bardzo podejrzanych ludzi. Zarzut ten opiera się na fałszywej grupce bolszewików, licząca wedle dochodzeń komisji rządowej, 300 osób, przybyła roku ubiegłego do kraju. Żydzi nie ponoszą winy w niepokojach jaffskich i innych zamieszkach. Komisja śledcza stwierdziła, iż Arabowie wszczynali niepokoje, powodując wiele ofiar wśród Żydów.

3) Nieprawdą jest, jakoby angielscy urzędnicy zostali wyrugowani, a miejsce ich zajęli Żydzi. Wyższy personel urzędniczy przy rządzie palestyńskim składa się z 165 Anglików, chrześcijan, 15 Arabów, 82 palestyńskich i 14 angielskich Żydów. Z pośród niższych urzędników jest 76 chrześcijan, 1488 Arabów, 553 palestyńskich i 13 angielskich Żydów.

ZE SPRAW ŻYDOWSKICH W KRAJU.

Zbrodniczy „Haszomer-Hacair”.

Z Berezny (Małopolska) donoszą do „Lemberger Tagblatt”: Przed kilku miesiącami założono u nas związek „Haszomer Hacair”, który liczy 120 członków. Co wieczór koledzy schodzili się na ćwiczenia, czytano i propagowano ideę „Haszomeru”.

Zwrócono się kilkakrotnie do władz z prośbą o zlegalizowanie związku, lecz władze wciąż odmawiały, motywując odmowę tem, że dzieciom nie wolno zakładać związków.

Kilka dni temu zaszedł dziwny wypadek. O godz. 7-mej wieczorem gdy czytano historię Żydów, weszła do związku policja i otoczyła dom. Policjanci z rewolwerami w ręku krzykali do dzieci: „ręce do góry Żydzi!” Wiele dzieci pobito na miejscu nabijkami i po przeprowadzeniu rewizji, wszystkie, 38 dziewcząt i 36 chłopców zaaresztowano. Trzymano je przez całą dobę w areszcie, gdzie większość dzieci przeziębła się, katowano je nabijkami i wreszcie zwolniono do czasu ukończenia śledztwa. Członków zarządu „Haszomer Hacair” zwolniono dopiero po 2-ch dniach i wytacza się im sprawę sądową.

„Mniejszości narodowe mają w Polsce wszelkie możliwości pełnego i swobodnego rozwoju” (Konstytucja 17. III. 1921 r.) — nieprawdaż?

Konferencja „Ortu” w Białymstoku.

W poniedziałek dnia 20 bm. rozpoczęła się w Białymstoku pierwsza konferencja tow. „Ort”, którego celem jest szerzenie wykształcenia zawodowego wśród Żydów. Na konferencję przybyło 50 delegatów z 24 szkół zawodowych i 4-ej przedstawicieli „Ortu”, „J. D. C.”, Centrali Żyd. Instytucji i Warszawskiego Związku Rzemieślniczego. Posiedzenie zajął dr. Perelstein.

Dr. Klafitnowa referowała sprawę wykształcenia zawodowego Żydów w Galicji, gdzie przed wojną na 900.000 Żydów galicyjskich 40 procent było elementem produktywnym. Obecnie położenie polepszyło się.

P. Jaszuński wygłasza referat na temat: Jakże należy obecnie tworzyć instytucje dla wykształcenia zawodowego? Mówca proponuje założyć: a) zakłady naukowe, w których praca praktyczna zajęłaby 30 godzin tygodniowo na 50 wyznaczonych przez dwuletnim kursie; b) szkoły przygotowawcze dla robotników, c) szkoły wyższe dla techników, instruktorów i majstrów; d) szkoły rysunkowe i sztuki wzorowanej.

Na drugim posiedzeniu toczyła się dyskusja nad referatami.

ZE ŚWIATA ŻYDOWSKIEGO.

Kampania wyborcza na Węgrzech. Zaniepokojenie ludności żydowskiej.

Budapeszt. (ZBK). Natychmiast po ogłoszeniu dekretu regenta Horthy'ego w sprawie wy-

borów do parlamentu węgierskiego, „Związek budzących się” przystąpił do energicznej kampanii wyborczej. Kampania ta ma głównie na celu wykorzystanie nastroju antysemickiego w kraju. Przywódcy Związku, komendanci Pranai i Hejas oświadczyli na zebraniach publicznych i w prasie, że kwestia żydowska na Węgrzech musi obecnie być załatwiona środkami gwałtownymi, gdyż wszelkie inne środki zawiodły. Nowy parlament węgierski musi być „czysty”, bez Żydów, — oświadczyli oni. „Budzący się” mają to przeprowadzić. Ludność żydowska jest bardzo zaniepokojona, gdyż prawie codziennie odbywają się demonstracje antysemickie.

Z PALESTYNY.

Skon A. D. Gordona

Jerozolim. Hebrajski pisarz robotniczy A. D. Gordon zmarł w Jaffie wskutek zapalenia płuc. Gordon już w stanie beznadziejnym niedawno bawił we Wiedniu, by zasięgnąć rady lekarzy. Zmarły liczył 65 lat. Przed śmiercią wyraził życzenie, by w przeciągu jednego roku zaniechano wszelkich wspomnień pośmiertnych o nim.

Rozpowszechniajcie „NOWY DZIENNIK”.

DR. M. N. GILBER.

Szkice do historii Żydów w Rzeczypospolitej Krakowskiej.

19 (Dokończenie).

Jeżeli zaś nauczyciel okazał się nieposłusznym wobec tego rozporządzenia, wtedy „dozór szkół początkujących” ma go natychmiast oddać. Każdy żydowski nauczyciel religii ma złożyć specjalnie dla niego ustanowioną przysięgę).

Na tem samem posiedzeniu zobowiązał się kanonik Dr. Schindler udzielić bezpłatnie koniecznych przygotowań na mających się otworzyć kursach dla kandydatów nauczycielskich. Na 22-em posiedzeniu komitetu, odbytem dnia 8 lipca 1833 r. przeczytano raport o kazimierskich elementarnych szkołach żydowskich, które składało się z 2 klas. W raporcie tym specjalnie zaakcentowano, że zamiary rządu, dążące do uczywilizowania Żydów, pomimo wielkich wysiłków nauczycieli nie zostaną osiągnięte dopóki rabin nie postara się wykorzystać wszelkich przesądów swych współ-

*) Protokół posiedzenia z dnia 20 VI. § 34—36.

**) Protokół posiedzenia z dnia 20 VI. § 31. Ustawa.

Mowa tu o Dow Ben Meiselsie późniejszy przywódce ruchu, dążącego do zbratania Żydów z Polakami.

Z zagłębia naftowego.

Drohobycz, 2 marca.

Za trzy tygodnie obchodzić będziemy pierwszą rocznicę uchwalenia konstytucji z 17 marca 1921, która mimo usterek bardzo poważnej natury, gwarantuje wszystkim mieszkańcom Rzeczypospolitej ochronę ich mienia, uznając wszelką własność, jako jedno z najważniejszych podstaw ustroju społecznego i porządku prawnego. W myśl ustawy konstytucyjnej mają wszelkie istniejące w chwili ogłoszenia konstytucji przepisy i urządzenia prawne, niezgodne z postanowieniami konstytucji najpóźniej do roku być przedstawione do uchwały ustawodawczej, celem uzgodnienia z konstytucją w drodze prawodawczej. Przepisów takich istnieje obecnie bardzo wiele, atoli nie do tychczas nie słychać, aby czynnik kompetentny przedsięwziął kroki, zmierzające do uzgodnienia tych przepisów z zasadami konstytucji.

Przed paru dniami poseł Hartglas na łamach „Nowego Dziennika” szereg faktów, które świadczą, że piękne postanowienia konstytucji 17 marca, to „złudna powłoka pięknej błotnej, na którą nie należy stąpić, bo się pod nią rozewrze momentalnie czarna i smrodliwa otchłń bezprawia”.

W Drohobycz, Borysławiu i okolicy, gdzie każdy robotnik, rzemieślnik, urzędnik i drobny mieszczanin ulokował swe oszczędności przedwojenne w udziałach kopalnianych bardzo dotkliwie odczuwać się dają brak poszanowania prawa własności, zagwarantowanego ustawą konstytucyjną, a ludzie ci codziennie pytają gdzie prawo? Wszak u nas w kraju go nie ma? Wtórąją im też interesenci poza zagłębem naftowym, których liczba w czasie wojny znacznie się powiększyła, gdyż nie ma obecnie prawie miasta w Małopolsce, w którymby nie było choćby kilkadziesiąt osób, samogłównych w naftowych układach brutto.

Nekiedy całym szeregiem ustaw, względnie rozporządzeń, których postanowienia pomostują w rzeczywistości z najgryźliwiejszymi zasadami prawa i poczuciem sprawiedliwości, a które doprowadzają wielu do całkowitej rezygnacji materialnej, zorganizowani się bruttownicy przed dwoma laty, powołując do życia „Zjednoczenie bruttowników i właścicieli terenów naftowych Małopolski” Organizacja ta wytknęła sobie za cel wyłączenia czynników kompetentnych, ze taktyka Rządu w odniesieniu do bruttowników jest błędna i wysoce szkodliwa dla całości przemysłu naftowego i dla powagi Państwa wobec zagranicy, wskazując na to, że wyłączną usługą bruttowników jest, że gdy w zagłębiu krakowskim setki kilometrów, zbadanych geologicznie i odkrytych pól węglowych, podlegających regulacji, będą dostarczali nam niemal odległym, w tym samym kierunku co do stoków gór karpackich jakby na krótkim różdżki czarnodziejów powstają kopalnie nafty, wyrosły lasy wód wódnicznych i kopalnie solnych, rolnictwo i przemysł, są odcinane przez naftowy, który właścicielom (tylko właścicielom i urzędnikom daje pracę i igit w kraju, a z polski nich jednostkom dzielącym i przewidywaną możliwość podejmowania wdrożeń na własną rękę stwarzania samostanowiących placówek gospodarki, na

wynawców w stosunku do kopalni naftowych „Kazimierz”.

Ta szkoła odpowiadała znanemu Kazimierzowi w zupełności swoim celom. Rozmawiając z nim, że Kazimierz jest zbyt oddalony od głównego, wobec czego uczniowie żydowscy, niechętnie uczęszczają do tych szkół. Aby się przekonać o prawdziwości nauki, mianuje się do tego celu wyprawę, która ma również interwencyjną w razie ewentualnych nieporozumień posiadających kompetencje i legitymację.

Oprócz tych wniosków, dotyczących szkół ludowych i założenia żydowskich szkół w ramach „statutu dla szkół ludowych — nie został uwzględniony godnego wzmianki. Dużo jeszcze czasu upłynęło, zanim uregulowano szkolnictwo żydowskie w Rzeczypospolitej Krakowskiej. Dopiero 13 grudnia 1834 r. ustanowiono statut organizacyjny dla szkół żydowskich, według którego dopiero w latach 1836—1838) dzięki staraniom inspektora szkolnego Michała Wismajowskiego utworzono szkoły męskie i żeńskie.

Jedyny to widoczny owoc prac przygotowawczych komitetu, obradującego w r. 1832, choć ścieżenie (13 V. 1833 r.) Mojżesza w sprawie załatwienia szkoły czysto hebrajskiej nie zrealizowało się. Natomiast szkoły założone w tym okresie czasu zdradzały zupełnie inną tendencję, a mianowicie asymilację żydowskiej młodzieży.

**) Protokół posiedzenia z dnia 9 VII. 1833-1834.

1. Trzebińska str. 779 i M. Polackowska: 1834-1835 Wismajowski 1830—48 w Roczniku Krak. 1835.

stwarza podwaliny dobrobytu kraju.

A teraz przypatrzmy się jak wygląda opieka Rządu wobec pionierów rodzimego przemysłu naftowego?

Odnosnie do genezy rozporządzenia z 9 sierpnia 1920, które pierwszy raz ustanowiło niższą cenę za ropę bruttową, aniżeli za netto, stwierdzić należy, że jest ono oryginalnym pomysłem b. rządu austriackiego, albowiem myśl ta zrodziła się w lutym 1918 roku w ministerstwie robót publicznych w Wiedniu. Odnosna ustawa nie ujrzała atoli światła dziennego w Austrii. Na wiadomość bowiem o jej projekcie udała się deputacja bruttowców do ówczesnego szefa sekcji komuna, który gdy mu przedstawiono, że zarządzenie takie umieszczałoby dobrze nabyte prawa kontraktowe przyznać, że nie znając w pełni gospodarczego znaczenia instytucji bruttowej w przemyśle naftowym byłby nieświadomie popełnił głupstwo i zapewnił, że projekt ten nigdy nie stanie się ustawą — Otóż myśl ta przeszczepiona została na grunt polski i mimo, że stojmy w przededniu pierwszej rocznicy uchwalenia konstytucji, nie zostało rozporządzenie to, które bez żadnego tytułu odbiera bruttocom 99 proc. ich dochodów i majątku dotychczas uchylone, podważając w szerokiej sferach głęboko tkwiące poczucie własności prywatnej, która — na papierze — przecież i u nas jest nietykalna.

Czynnik rządowy, z którymi delegacje Zjednoczenia bruttocomów niejednokrotnie konferowały, nie wyłączając obecnego ministra skarbu Dra Michalskiego są wszyscy zgodni w tem, że „bruttocomom dzieje się wielka krzywda“, ba nawet jeden z wybitnych członków Państwowej Rady Naftowej scharakteryzował niedawno temu na publicznym zebraniu obecny stan prawny w odniesieniu do bruttocomów jako „biały bolszewizm“, a mimo to karmi się bruttocomów ustawicznie przyrzeczeniami, że wkrótce nastąpi wypłata po zrównanej cenie od 1-go listopada 1921 począwszy, atoli dotychczas obietnicy żadnej nie dotrzymano. Na razie, tylko urzędy podatkowe wyciągają konsekwencje z tych obietnic, które biorą za dobrą monetę i ściągają podatki od dochodów należnych bruttocomom za cały czas ubiegły (od sierpnia 1918) nie wyłączając „podatku wojennego“.

Na protest bruttocomów przeciw zamierzonemu podwyższeniu podatku rentowego od dochodów z bruttów z 10 na 50 proc. przedłożyli przedstawiciele Rządu bruttocomom nową koncepcję, która co prawda — otwiera bruttocomom i przemysłowi naftowemu nowe i bardzo szerokie horyzonty, ponieważ stoli wielką w obecnym okresie wyłączenia bruttocomów wadę, mianowicie o tyle, że realizacja wymaga dłuższego czasu tak, że wielu dopatruje się w tem zamiaru Rządu dalszego przewleczenia sprawy ad calendas graecas.

Bliższe szczegóły nowej propozycji Rządu, na którą bruttocomy w zasadzie się godzą podam, ze względu na doniosłość kwestyi w jednym z następnych artykułów.

Dr. Jakób Heilman.

Pomoc kredytowa dla Austrii.

Punkt zwrotny czy przedłużenie agonii.

Kraków, 2 marca.

(ben) Obecne przeżycia Austrii budzą u nas z dwu względów znaczne zainteresowanie. Po pierwsze łączy nas z nią dotychczas żywe stosunki handlowe, datujące się jeszcze od czasów wspólnej przynależności państwowej, a uwidoczniające się zarówno w naszym, jak i austriackim bilansie handlowym. Następnie zaś sytuacja finansowa Austrii najwięcej wykazuje analogii do naszej. Wewnętrznie się to podobieństwo w faktach, że waluty obu tych krajów figurują na ostatnich miejscach cennych giełdowej i niezbyt się od siebie różnią. Również i emisje pieniądza papierowego w Austrii jak i u nas doszły do wysokości maksymalnych w Europie. W związku z tem problemy finansowe i gospodarcze obu tych krajów wykazują znaczne podobieństwo i doświadczenia poczynione w jednym z nich przydać się mogą w drugim, zwalnając go od konieczności przejścia ich na własnej skórze.

Kwestya, na której skupia się obecnie główne zainteresowanie, jest dla Austrii sprawa pomocy kredytowej ze strony zagranicy. Jak wiadomo, od samego prawie początku istnienia Austrii niemieckiej była mowa o tych kredytach i bez przesady można powiedzieć, że mały ten kraj, nie naturalnie wykreślony z dawnych Austro-Węgier, tą jedynie nadzieją dotychczas żył. Ambasadorowie państw koalicji w Wiedniu usilnie podtrzymywali tę nadzieję, która miała służyć jako antydotum przeciw pojawiającym się periodycznie głodom, dotagającym się przyłączenia do Niemiec. Po dwóch ekspertyzach i przewlekłych rozmowach udało się wreszcie osiągnąć porozumienie

rać obecnie realne kształty, mianowicie Anglia, Francja i Czechosłowacya udzielić mają Austrii kredytu w wysokości 6 milionów funtów szterlingów, czyli 168 miliardów koron austriackich. Parlament angielski uchwalił już na ten cel 2½ miliona funtów, zaś Czechosłowacya przeznaczyła dla Austrii narazie 100 milionów koron czeskich, co prawda nie zupełnie bezinteresownie, gdyż w zamian za to zobowiązał się rząd austriacki zwolnić od zajęcia znajdujące się w bankach wiedeńskich renty obywateli czeskich, dochodzące do sumy 250 milionów kor. czeskich, ponadto zaś część tej zaliczki ma być użyta na zakupno towarów czeskich dla Austrii.

Nastroj optymistyczny, wywołany zrazu w Austrii wiadomościami o bliskim urzeczywistnieniu się upragnionej oddawna pomocy kredytowej, ustąpił jednak już wkrótce miejsca smętnym refleksjom. Budżet na r. 1922, wypracowany w grudniu ub. r. okazał się wobec znacznego wzrostu drożyzny nierealnym i liczyć się należy z tem, że deficyt dosięgnie kwoty 300 miliardów koron. Nie powinno to wzbudzać zdziwienia, jeśli się zważy, że same pensje urzędników pochłonięć mają kolosalną sumę 360 miliardów. W większym jeszcze stopniu niż my, cierpi Austria na hypertrofię biurokracji, to też żądanie redukcji naobyt licznego aparatu urzędniczego wysuwa się obecnie na pierwszy plan.

Udzielenie kredytów związane jest z przykiem dla Austrii ustanowieniem przez Ligę Narodów finansowej rady doradczej, która wspólnie z rządem austriackim decydować będzie o użyciu wspomnianych kredytów. Rada ta czuwać ma nad tem, by nie użyto tych kredytów na cele konsumpcyjne bez żadnej trwalszej korzyści, lecz by posłużyły one do ustalenia wartości korony austriackiej i umożliwiły w ten sposób uzdrowienie życia gospodarczego Austrii.

Czy przeprowadzenie takiej reformy będzie możliwe, czy też tylko uzyska Austria dzięki tym zasłom odroczenie grożącej jej zupełnej ruiny gospodarczej, okaże dopiero przyszłość.

Przegląd polityczny.

Przed konferencją bałtycką w Warszawie.

„Siegodnia“ ogłasza wywiad z premierem litewskim, Mejerowiczem, w sprawie zapowiedzianej konferencji ministrów spraw zagranicznych państw bałtyckich w Warszawie. Program konferencji, zdaniem Mejerowicza, będzie bardzo szeroki, jak tego zresztą wymagają wielostronne zadania konferencji genuńskiej oraz interesy państw bałtyckich. Rząd litewski opracowuje obszerny materiał przygotowawczy. P. Mejerowicz wyraził ubolewanie z tego powodu, że na konferencji warszawskiej nie będą obecni przedstawiciele Litwy, zaznaczając przytem, że rząd litewski dokłada wszelkich starań, aby w tych pracach przygotowawczych konferencji państw bałtyckich przed Genuą brała udział również i Litwa. Niewiadomo jednak, czy starania rządu litewskiego w tym względzie będą skuteczne. P. Mejerowicz zaznaczył, że nie wyłączona jest koordynacja stanowiska państw bałtyckich ze stanowiskiem małej ententy co do interesów, mogących być poruszonymi na konferencji genuńskiej z tego względu, że pewne interesy tych państw są identyczne.

O prezydenta Rzeszy Niemieckiej.

Berlińskie koła polityczne parlamentarne stają obecnie w przededniu wyboru nowego prezydenta Rzeszy niemieckiej. Jak ostatnio doniosła „Deutsche Allgemeine Ztg“ kanclerz Rzeszy oznajmił przywódcom stronnictw niemieckich, iż niebawem zwróci się do nich w sprawie wyboru prezydenta Rzeszy.

Sprawa więc nabrała aktualności i wiele już się mówi o przygotowaniach poszczególnych stronnictw na fotel prezydyalny. Co się tyczy kandydatów, to dotychczas niema mowy o porozumieniu się stronnictw burżuazyjnych w sprawie poszczególnych osobistości. Jako kandydata centrum można uważać Kahra. Niemiecko-narodowe stronnictwo ludowe nie może jeszcze przedstawić kandydata, któryby był sympatyczny dla wszystkich stronnictw burżuazyjnych, a stronnictwa prawicowe zdają się rozglądać do tego wielką wagę.

Oczywiście, że sprawa wyboru przyszłego prezydenta Rzeszy mieć będzie bądź co bądź poważne znaczenie i na terenie polityki międzynarodowej. I pod tym względem spodziewać się można „gorącej“ walki w Berlinie. Rezultaty trudno jeszcze oczywiście przewidzieć.

Hausa na giełdach zbożowych.

Od kilku już tygodni z targu na targ cenę wskazują wyżkę. Dziś notowano za mąkę żytnią 70 proc. z Poznania loco młyn 159 marek. Za pszenicę żądano tu na targu 165.— marek loco dwór.

Ceny ostatniej lwowskiej giełdy zbożowej — prowadzonej wedle wzoru przedwojennego — wynosiły za żyto 98.— mk., za mąkę żytnią 60 proc. 149.— mk., pszenicę 148.— mk., za mąkę pszenną 60 proc. 192.— mk., przy słabej podaży i silnym popycie. Te same wiadomości, ale z wyższymi cenami nadchodzą z Poznania i Warszawy.

Dla charakterystyki różnicy wystarczy porównać ceny za pszenicę 10. X. 180.— mk., żyto 106 mk; 10. X. pszenica 115 mk, żyto 84 mk; 21. XI. pszenica 105.— mk., żyto 65.— marek.

Z tego wynika, że ceny żyta zbliżają się do cen z okresu najwyższego napięcia cen, gdy kurs dolara wynosił blisko 8000.— marek. Dziś przy kursie do połowy niższym mamy ceny znów horrendalnie wysokie. Fachowcy stwierdzają obecnie zgodnie z naszym zapamiętaniem, że zapasy w kraju są minimalne. Dużo ziarna zmarnowano na paszę dla bydła, dla gorzelni, a import jest bardzo mały wskutek wielkiej wyżki cen zboża zagranicą (Nowy Jork), gdzie ceny obecne są w stosunku do notowań z przed 2 miesięcy o 35—40 procent wyższe.

Statystyka rządowa tak samo nie dopisała, jak przeprowadnie p. Michalskiego, że pod młotem daniny żywność potanieje.

Do społeczeństwa żydowskiego.

Ostatnie ograniczenia imigracyi uniemożliwiają naszym chalucim wyjazd do Palestyny. Uzyskanie bowiem kwoty 200,000 mk. potrzebnej na pokrycie kosztów podróży i wiz przerasta siły jednostki, utrzymującej się z pracy rąk własnych. A nasi chalucim to albo zawodowi robotnicy, albo też kwiat tej młodzieży żydowskiej, która przez przewarstwienie, przez fizyczną pracę szuka dróg do indywidualnego i narodowego wyzwolenia.

Czyż pozwolimy na to, by młodzież ta cierpiała na skutek niekorzystnej koniunktury walutowej? Czyż pozwolimy, by oczekujący z tęsknotą sposobności przyczynienia się do odbudowy Ojczyzny — czekali daremnie?

Nie jestże naszym obowiązkiem pospieszyć z pomocą tym, którzy z rozpaczą widzą, jak z dnia na dzień rośnie ta walutowa baryera, dzieląca ich od braci, którym w pierwszych dniach otwarcia bram Palestyny danem było pójść za głosem swego serca?

Żydzi! Dajcie Palestynie obok materialnych podwalin we formie datków na Fundusz Keren Hajesod także i doborowy materiał ludzki w skorych do największej ofiary i do najcięższej pracy, kadrach pionierów — chaluców! Szykując cegły pod budowę nie zapominajcie i o budowniczym! Poprzyjcie Fundusz emigracyjny, Keren-Alija, a którego pokrywa się wydatki połączone z zawodem wykształceniem naszych chaluców, i wspiera się zasługujących na umożliwienie im wyjazdu do Palestyny. — Skromne bodaj, lecz regularne datki niechaj wykażą, że zdajecie sobie sprawę z niebezpieczeństwa, które w razie wstrzymania ruchu emigracyjnego do Palestyny, zagraża normalnemu rozwojowi życia ekonomicznego w gólu państwa, należytej odbudowie naszej narodowej siedziby w Palestynie.

Opodatkujcie się na rzecz Keren-Alija!

Datki przyjmuje: Biuro Palestyńskie, Kraków, ul. Stradom 15. I p. oficyny.

Komisya Palestyńska dla zach. Małopolski.

Spór o salwarsan.

Dobre i złe strony.

Dr. M. pisze pod powyższym tytułem w „Berliner Tagblatt“. Gdy Paweł Ehrlich wynalazł znany preparat arsenu, zwany „salwarsanem“, wtedy optymistycznie oświadczył „teraz jest już sterylizacja“ lub że jest już odkryta na łues „magna therapia sterilisans“. To słowo wzbudziło u jednych niespełnione nadzieje, z drugiej zaś strony dało powód przeciwnikom do protestów.

Wyniki doświadczeń, dokonywanych w ciągu ostatnich lat w różnych klinikach przez wielu przedstawicieli wiedzy są dwojakie. Rada niemieckiego urzędu zdrowia publicznego wydała nieśmiało temę wyjaśnienie co do użycia preparatów salwarsanowskich. Celem uniknięcia ciężkich uszkodzeń lub wypadków śmiertelnych podczas używania salwarsanu zaleca ono dawki pojedyncze i maksymalne jakoteż paury między każdym wstrzyknięciem. Aby zaś zaznajomić lekarzy z sposobem użycia salwarsanu radzi dodać do każdej paczki salwarsanu pouczenie.

Wskazówek do praktycznego użycia salwarsanu udzieliło berlińskie towarzystwo medyczne. Towarzystwo to, złożone z przedstawicieli nauk lekarskich, patologii, serologii, nauk wenerycznych i nerwowych rozpatrywało wszystkie złe i dobre strony tego środka leczniczego. Nie przesadzano zalet, lecz nie tajono również złych skutków (ciężkie uszkodzenie skóry, nerwów, krążenie krwi, wątroby, czasem nawet wypadki śmiertelne). Szeroko rozwodził się nad tem dyrektor berlińskiej kliniki dermatologicznej, prof. Arndt. Aczkolwiek w stosunku do nadzwyczaj wysokiej liczby wstrzyknięć salwarsanu liczba wypadków śmiertelnych nie jest wcale znaczna, mimo to jeden nawet wypadek powinien być bodźcem do tego, aby zachować jak największą ostrożność. Dlatego tak długo, dopóki skutek leczenia nie będzie zapewniony bez żadnych wątpliwości — a pracuje się teraz nie bez pozytywnych rezultatów nad poprawieniem

tych preparatów — radzi prof. Arndt ograniczenie tego środka tylko do chorób starannie wyszukanych. Odnośnie do wypadków śmiertelnych podaje Arndt cyfry: w Kolonii obliczyła komisja kliniczna, że na 225780 wstrzyknięć salwarsanu zdarzyło się 12 wypadków śmierci, a więc 1:18815. Wniosek ustalenia maksymalnej dozy przy użyciu salwarsanu nie wytrzymało zdaniem dyrektora instytutu farmakologicznego profesora Hefflera krytyki, gdyż aptekarz nie przyrządza preparatu, jak inne lekarstwa — gotowego, a chore sam nie dzieli ani nie używa tego lekarstwa, lecz lekarz według potrzeby wstrzykuje odpowiednią dozę. Musi się również przy fabrykacji i napełnianiu salwarsanu zachować jak największą ostrożność, gdyż nie znaczny tylko przystęp powietrza może spowodować zmianę preparatu. Dlatego dawny salwarsan zastąpiono nowym ulepszo- nym preparatem. Neo-salwarsan, salwarsanna- triumf.

Podczas sekcji zwłok ludzi, którzy zmarli z powodu nieszczęśliwego użycia salwarsanu, skonstatowano często zmianę mózgu i wątroby. Nie można jednak tłumaczyć sobie tego zjawiska za- rębnością arsenu w salwarsanie.

Następnie szczegółowe wywody różnych lekarzy dowiodły, że nie można szablono- wo leczyć każdego chorego salwarsanem. W każdym wypadku trzeba jednak o tem pamiętać, że salwarsanem trzeba się przy leczeniu bardzo ostrożnie obcho- dzić. Nie trzeba jednak — właśnie z powodu nad- zwyczajnej energicznej działalności tego środka — zapominać planowej i przesadnej agitacji prze- strzegającej społeczeństwa przed używaniem tego środka.

Wszyscy dyskutenci zgodzili się na to, że salwarsan jest — obok niezbędnych medykamentów jodu i rtęci — najskuteczniejszym preparatem.

sektelnej rocznicy urodzin Moliera. Uroczystość rozpocznie się odegraniem Marsylianki przez ze- spół orkiestry Akademii Handlowej, poczem wy- gloszą przemówienia: rektor Uniwersytetu Jag. Julian Nowak, prezydent miasta J. K. Federo- wicz, prezes Akademii Umiejętności, a zarazem przewodniczący Stowarzyszenia Przyjaciół Fran- cyi, Kazimierz Morawski. Odczyt o Molierze wy- głosi dr. Tadeusz Zeleniński (Boy). Wieczorem te- go samego dnia odbędzie się w teatrze miejskim im. Słowackiego uroczyste przedstawienie „Mi- zantropa“ Moliera.

ZUCHWAŁY NAPAD RABUNKOWY NA BUL- WARZE NAD WISŁĄ.

Bandyci po rabunku zrzucają swą ofiarę z bul- waru.

Na zakończenie karnawału odbywała się w nocy z wtorku na środę m. ju. również zabawa w restauracji „Przystań“ przy starym moście podgórskim. O godz. 6 rano wyszedł z „Przy- stani“ p. Michał Malaga, podurzędnik pocztowy, zamieszkały na Podgórzu przy ul. Nadwiślańskiej 1. 24. W chwili, gdy pan M. przeszedł przez most w towarzystwie swej żony, u zbiegu ulic Nad- wiślańskiej i Brodzińskiego przystąpiło do nie- go czterech osobników. Jeden z nich zażądał od p. Malagi papierosa; gdy zaczepiony oświadczył, że papierosów nie posiada, napastnik uderzył p. M. tak silnie w twarz, że ten upadł na ziemię. Wtedy opryszkę rzucili się na powalonego i skra- dli mu portfel z 42.000 mk oraz złoty zegarek. Następnie napastnicy rzucili się na żonę Malagi i zrabowali jej 8000 mk oraz damski zegarek złoty. Opryszki nie poprzestali na obrabowaniu i pobiciu swych ofiar, lecz nadto porwali p. Ma- lagową i rzucili ją z bulwaru nad Wisłą z wy- sokości 3 metrów. Skutki upadku były fatalne: pan M. runąwszy na kamienie doznał ciężkich pokaleczeń na głowie, prócz tego złamała rękę i obydwie nogi. Zawezwane pogotowie przewoziło ofiarę zwyrodniałych bandytów do szpitala, gdzie pani M. walczy ze śmiercią.

Policja w Podgórzu jest już podobno na tro- pie sprawców tego okrutnego i zuchwałego na- padu bandyckiego.

— Od Redakcyi. Zwracamy się do naszych korespondentów, by korespondencje swe składali na jednej stronie arkusza. Prosimy o przy- kład korespondencji przynajmniej raz na 2 ty- godnie, krótkich i obejmujących tak sprawy ogó- lne, jak i żydowskie.

— W sprawie szpitala Bonifratrów w Krako- wie. Od zarządu szpitala Bonifratrów w Krako- wie, Krakowska 48, otrzymaliśmy dłuższą ode-zwę, w której skreślony jest rozpatrzony stan tej humanitarnej instytucji. W odezwie tej czytamy, m. in.: Od jesieni 1906 r. po koniec lipca 1914 r. pielęgowano w nim 13.328 chorych (w tem 1033 Żydów). Z tej ogólnej liczby pielęgowano 9.108 osób bezpłatnie. Oprócz tego istniały przy szpi- tału: ambulatorium chorób wewnętrznych, chi- rurgiczne, oczne, chorób skórnych oraz ambula- torium dentystyczne. Wszystkie te oddziały w- dzielają przychodnim szpitalnym chorobom poradę, względnie dawały opatrunki bezpłatnie. W na- mem tylko ambulatorium dentystycznym przez po- wyższy okres czasu udzielono pomocy 809.400 osobom. Szpital zwrócono Bonifratrom 1 listo- pada 1921 r. w stanie absolutnego zniszczenia. Wobec takiego stanu rzeczy nie pozostało nam nic innego, jak zwrócić się z prośbą o pomoc do społeczeństwa całej Polski wogóle, a w szczególności do szlachetnych i miłosiernych mło- dzieńców podwawelskiego grodn, od trzystu lat będących świadkami naszej działalności chary- tatywnej. Społeczeństwo całe winno pogrześć tę hu- manitarną instytucję.

— Zatwierdzenie statutu szkoły. Kuratorium o- kregu szkolnego lwowskiego zatwierdziło statut i plan nauki kursów buchalteryjno-handlowych p. Leona Feinberga, właściciela szkoły w Krako- wie z prawem wydawania świadectw.

— W sprawie emigracji zarobkowej do Fran- cyi. W poniedziałek i we wtorek bież. tygodnia kilkudziesięcne tłumy zaległy plac przed Państwo- wym Urzędem Pośrednictwa Pracy i opieki nad wychodzącami w Krakowie, Podzamcze 1. 30, do- magając się zapisów na roboty rolne do Fran- cyi. Wobec tego wyjaśnia wspomniany urząd, że na razie wobec wielkiego napływu zgłoszeń nie zapisuje się robotników na wyjazd do Francyi. Zgłaszanie się zatem osobiste do urzędu jest zu- pełnie bezcelowe i naraża zgłaszających się na znaczne koszty podróży. Natomiast przyjmuje się tylko górników, którzy przedłożą poświadczenia dyrekcyi kopalń, że pracowali co najmniej cztery lata w kopalniach węgla.

— Trzy pożary w jedną noc. Onegdaj koło godz. 3 nad ranem zawezwano straż pożarną na ul. Filipa do parterowego domu pod 1. 6, gdzie zapę-

Z ŻYCIA MŁODZIEŻY.

Wyszła z druku i już jest do nabycia Jedno- dniówka pt. „Akademik Żydowski“ nakładem „Auxilium Academicum Judaeum“. Treść: Do społeczeństwa żydowskiego — Odezwa. Jakób Ap- pensziak. Słowo wstępne. Dr. Wilhelm Berkel- hammer. Społeczeństwo żydowskie a akademicy. Samuel Hirschhorn, poseł na Sejm. Nasza przyszła inteligencja. Apolinary Hartglas, poseł na Sejm. Ongis a teraz. Jakób Szacki. Żydzi studenci i pro- fesorowie w Szkole Głównej (1862—1869). Saul Wagnan, „Czwartak“. M. Cyran, Z działalności Centrali Żyd. Akad. Inst. Samopomoc. I. K. Notatki i uwagi: Kronika, — oraz Część Hebrajsko-Ży- dowska — z udziałem M. Brodersohna, M. J. Freid- da, J. Lautbahna, dra G. Lewina, adw. A. Lewin- sohna, posła dra S. Rosenblatta i A. Prowalskiego. 44 str. objętości. Cena 300 mk.

NADESLANE.

Za rubryką tę redakcyja nie odpowiada.

Dnia 4-go marca 1922 roku

358

odbędzie się

Reduta Makkabi

Osoby, które z powodów od komitetu nie- zależnych zaproszeń nie otrzymały, zechcą zgłosić się u WP. W. Amstera, Kraków, Groble 19

Gustawa Bergerówna

Kobierzyn-Kraków

395

Zygmunt Ehrlich

Kraków

zaręczeni w lutym 1922.

Z okazji zaręczyła naszego bratanka Zygmunta Zi- metbauma z p. Kamilią Kennerówną z Krakowa ser- decznie gratuluja 390 Eisenbachowie, Nowy Sącz.

Z okazji zaręczyła p. Samuela Pillera z p. Bertą Ra- ber gratuluja serdecznie 387 Bracia Kluger.

Szan. członkowi p. Izakowi Walachowi z Siar z oka- zji Jego zaręczyła z p. Różą Schwimmerówną z Gorlice serdeczne gratulacje

346

Stow. „Haszacha“, Gorlice.

KRONIKA.

Kraków, 2 marca.

Po ruszeniu lodów.

WISŁA DO SANDOMIERZA WOLNA OD KRY.

Wedle otrzymanych wczoraj wiadomości od naocznych świadków, zator lodowy, który się utworzył na Wiśle poniżej ujścia Uszwicy do Wisły pod Jagodnikami i Wołą Przemy- kowską, spłynął 28 lutego popołudniu przy stanie wody około 2 i pół m. ponad stan nor- malny, nie zrządziwszy widocznych szkód. Lody odeszły w dół Wisły poza Szczucinem, skąd niema dotąd pewnych wiadomości. Lody Uszwicy, które spłynęły 28 lutego, zniszczyły most pod Wołoszynem na drodze powiatowej łączącej Szczurową z Zaborowiem.

Według ostatnich relacji, Wisła na prze- strzeni od Oświęcimia do Sandomierza jest wolna od lodów i płynie szeroko rozlanem korytem. Woda na Wiśle opadła w dalszym ciągu o 25 cm., tak, że poziom wody ponad normalny stan sięga do 2 metrów 10 cm.

* * *

Z Tarnowa nadeszły wiadomości, że na Wisłocę przez most pod Łabuziem uruchomio- no przewoźniczo pieszą, zaś na moście nad Białą pod Tuchowem uruchomiono przewo- zniczą kołową komunikację.

Z Nowego Targu telefonują, że praca około usunięcia zatorów na Dunajcu potrwa jeszcze kilka dni. Część lodów na tej rzece została usunięta — zatory znajdują się jeszcze w Pie- ninach, mianowicie około Czerwonego Kła- sztoru oraz około Trzech Koron. Jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, nowotarskie władze powiatowe zwróciły się do wojskowo- ści w Krakowie o nadesłanie 150 kg. ekra- zytu, celem rozsadzenia kilkukilometrowego zatoru pod Czerwonym Klasztorem.

OBCHÓD TRZECHSETLECIA MOLIERA W KRAKOWIE.

Stowarzyszenie Przyjaciół Francyi łącznie z Uniwersytetem Jagiellońskim i Prezydium miasta urządza w sobotę dnia 4 bm. o godz. 11½ w po- łudnie w auli Collegii Novi uroczystość trzech-

POZOSTALE NIELICZNE BILETY NA

POPIS ZYD. TOW. GIMNASTYCZNEGO

który odbędzie się dnia 5-go marca bm. o godz. 11 przed poł. w „Nowościach“, są do nabycia u Fy Landwirth, Grodzka 46 i w Zyd. Tow. gimn.

lit się dach kryty papa. Gdy straż przybyła na miejsce, płomienie ogarnęły już część dachu oraz wiażdża strychu. Przystąpiono przedewszystkiem do opróżnienia mieszkań parterowych, gdyż zachodziła obawa, że dom zbudowany częściowo z drzewa, może doszczętnie paść pasiwą plomienią. Przerażeni lokatorzy wynieśli na podwórze cały swój dobytek, z czego skorzystali przygodni widzowie i kradli, co im wpadło pod rękę. Straż ogniowa po dłuższej akcji ratowniczej zlokalizowała pożar. Po ugaszeniu ognia okazało się, że na strychu obok pokoiku na poddaszu znajdowała się skrzynka, do której lokator poddasza składał popiół. Prawdopodobnie ów śmielnik na strychu stał się przyczyną zatkania się belek i zajęcia się dachu. Szkoda bardzo znaczna.

Tę samą noc w godzinę po opisanym pożarze zawezwano straż ogniową na ul. Długą, gdzie na balkonie domu pod l. 33 zapalili się węgle, umieszczone w pace. Ogień ugasili domownicy przed przybyciem straży.

Wreszcie interweniowała straż pożarna przy ogniu, jaki powstał w sklepie Neufelda przy ul. Miodowej l. 5. Ogień powstał nad kantorem sklepowym, gdzie zapaliła się słoma i pakij drewniany. Po dłuższej akcji ogień ugaszono.

— **Umysłowo chorej.** Wczoraj przywieziono do Krakowa z Zakliczyna niejaką Teresę Flakowicz (lat 47), umysłowo chorą, celem umieszczenia jej w szpitalu. W drodze do kliniki psychiatrycznej Flakowiczówna zbiegła.

— **Włamano do sklepu przez piwnicę.** Do sklepu blawatnego Dory Rotterman w Podgórzu przy ul. Kalwaryjskiej l. 12 w nocy z 28 z. m. na 1. biał. włamano się nieznanymi sprawcy. Dostali się oni do sklepu przez wybitcie otworu w sklepieniu piwnicy. Po splądrowaniu magazynu włamywacze ukieśli ze sobą zwoje sukna i płótna łącznej wartości pół miliona marek. Patrolujący tej nocy posterunkowcy na ul. Kalwaryjskiej zauważyli przy jatkach miejskich u wylotu ul. Legionów kłopoty na ziemi pakunki. Po zbadaniu okazało się, że są to zwoje materij, pochodzące z kradzieży w sklepie Rottermanowej. Odnaleziony towar odwieziono do V komisariatu policyj. W poszukiwaniu za sprawcami policja na Podgórzu aresztowała kilku osobników, mocno podejrzanych o dokonanie tego włamania. Dalsze śledztwo w toku.

— **Za systematyczne okradanie sklepu.** Wczoraj organa policyj aresztowały 45-letniego Franciszka Radwana, który na szkodę firmy Reim i Sba kradł od pewnego czasu towary.

Koch. koleżance Róży Zarwanicerównie zasyłamy serdeczne wyrazy współczucia z powodu śmierci Jej matki.
Grono nauczycielskie w Zawierciu.

Na mocy uchwały Kom. Lok. Fund. Nar. Org. Syon. w Krakowie, uprasza się wszystkich członków tejże organizacji, by uiszczali miesięczny podatek na Z. F. N., t. zw. (Masacini) w lokalu Org. Syon. Stradom 15 lub okazicielem odnośnej legitymacji.
Kom. Lok. Org. Syon. w Krakowie.

Teatru, literatury i sztuki.

REDUTA GRONA DZIENNIKARZY I LITERATÓW ŻYDOWSKICH.

Dnia 14 marca odbędzie się reduta purimowa, urządzona staraniem grona dziennikarzy i literatów żydowskich w Krakowie. Szereg atrakcji i pomysłów niespodzianek aromatyzuje program zabawy, której sama zapowiedź wywołała już ogromne zainteresowanie.

— **Z teatru J. Słowackiego.** Dzisiaj po raz 15 Słowackiego „Horsztyński“ w obsadzie premierowej. „Dzieci ziemi“, których sukces zapowiada na dłuższą metę, grane będą w piątek dla N. U. Z. Y., poczem dopiero we wtorek przyszłego tygodnia.

W próbach jest arcydzieło Molierowskie „Mizantrop“. Kłopotem przekład Boya jest wśród świętych goniących z najświetniejszych. Przedstawienie to jest komedią francuską.

cuskiej, będzie także pod względem dekoracyjnym dokładną kopią „Mizantropa“ w Domu Moliera: również i strona kostiumowa w możliwych granicach wzorowana będzie na Paryżu. W rolach głównych wystąpią pp.: Kacieka, Kłowska, Nosarzewska, Białkowski, Bracki, Krasnowiecki, Malinowski, Szymański.

W niedzielę popołudniu atrakcyjny „Pan obronca“ Molnara.

Dyrekcja tą drogą uprasza PT. Publiczność o punktualne przychodzenie, gdyż z chwilą rozpoczęcia drzwi na widownię będą zamknięte.

— **Miejski teatr Opera i Operetka.** Dziś dwa przedstawienia: pop. opera „Faust“ z pp. Jęfimec, Jastrzębską, Bodnicką, Stępniewskim, Jachnem, Mazankiem, Isakowiczem. Przedstawienie zakupione przez Akademię Handlową. Wieczór „Królowa cyrku“, pełna szampańskiego humoru operetka Schwartza. Jutro w piątek 3 bm. „Trubadur“. W sobotę 4 bm. wystąpi gościnnie w „Rigolecie“ p. Jarosławski, świetny baryton scen rosyjskich. W przygotowaniu najnowsza operetka Benatzky „Amor w sniegu“.

— **Z teatru „Bagatela“.** „Morphium“, nakręcony w czterech częściach L. Herzera, spotkał się z gorącym przyjęciem u publiczności na wczorajszej premierze. Gra artystów pp. Malickiej i Węgierki, zarówno jak strona dekoracyjna i ilustracja muzyczna złożyła się na efektowną całość. „Morphium“ grane będzie przez cały ten tydzień do poniedziałku.

W sobotę pop. na ogólne żądanie po raz 22 po cenach o 70% niższych „Dr. Stieglitz“ w świetnej reżyserji p. Nowackiego, grane stale przy wysprzedanej widowni. W niedzielę pop. po cenach znizonych „Opiekuj się Amelią“.

— **Hebrajski wieczór bajek.** W niedzielę 5 bm. o godz. 5 i pół po poł. odbędzie się w sali gimnastycznej hebrajskiej szkoły lud. i śred. Wieczór bajek hebrajskich dla młodzieży żydowskiej ze współudziałem pp. Mifelewa, Szmulewicz, Menachema i Jerolimskiego.

Wstęp tylko dla młodzieży, a w ograniczonej ilości dla starszych.

Bilety wcześniej do nabycia w kancelarii szkolnej (Brzozowa 3.) między 10 przed poł. a 1 po poł.

Ukazał się Nr. 17 „Skamandra“ za luty. Zawiera teorie Iwaszkiewicza, Tawima, Wierzyńskiego, poemat Słonimskiego „Sad ostateczny“, nowelę Halińskiego pt. „Ostatni krawat Aleksego“, dalszy ciąg powieści Rytarda „Wniebowstąpienie“ oraz odpowiedź polemiczną Sterna pt. „Emeryt merytoryzmu“ na artykuł Irzykowskiego o „plagiatorstwie charakterze przełomów literackich w Polsce“. Zeszyt uzupełniający przeglądy: literacki, teatralny i muzyczny i varia. Okładkę rysował Borowski.

— **Posiedzenie Wydziału Zyd. Tow. Gimn.** odbędzie się w piątek 3 bm. o godz. 8 wiecz. Orzeszkowej 7, II p.

MIĘJSKI TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Czwartek: „Horsztyński“
Piątek: „Dzieci ziemi“

MIĘJSKI TEATR OPERA I OPERETKA

Czwartek: „Królowa cyrku“
Piątek: „Trubadur“

TEATR „BAGATELA“

Czwartek: „Morphium“
Piątek: „Morphium“

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH (Rynek GI 39).

Czwartek: Wjeczór Lenartowicza: słowo wstępne Kazimierz Bartoszewicz, recytacja art. teatru „Bagatela“ K. Skalska.

Piątek: Ks. prof. Feliks Horthyński: „Rozkład materij nieorganicznej“.

— **Znany w Krakowie, pierwszorzędny zakład krawiecki firmy HOJTASZ I WOLKOWICZ** przy ul. Podwale l. 5, tel. 3346, komunikuje naszym PT Czytelnikom, że nadeszły już doborowe materiały wiosenne ni ubrania, zarzutki, jakoteż na kostiumy, suknie i płaszcze damskie.

W pracowniach firmy zatrudnieni są kwalifikowani robotnicy I-szej klasy, tak, że wszelkim wymaganiom swojej klienteli firma zadość uczynić może. Firma sprzedaje też sukna, kamgarny i szewioty po cenach bardzo umiarkowanych. 205

Z kraju.

Ruch ludności miasta Warszawy. W okresie czasu od 29 I. do 1 II br. zarejestrowano 360 ślubów, w tej liczbie mężczyzn 185, kobiet 175, chrz. 271, żyd. 89, dzieci poniżej 1 roku życia 75 (20,8 proc.), pochowano noworodków martwych 25 (16 ślubu i 10 nieslubu). W tym samym okresie czasu spisano 334 metryk urodzeń, w tej liczbie chłopców 179, dziewcząt 155, dzieci ślubu 311, nieslubu 23, chrz. 266, żyd. 65 i spisano 216 aktów ślubu (chrz. 193, żyd. 22, innych wyznań 1).

Znowu afera „burmistrzowska“ w Poznaniu. Niedawno donosiliśmy o wykryciu nadużyć, jakich dopuszczał się burmistrz m. Torunia. Obecnie czytamy w „Kuryerze Poznańskim“ pod tytułem „Burmistrz-bandyta“. Na piękny ten tytuł zasługuje w całej pełni niejaki Władysław Sobkowski, b. burmistrz m. Nowe, który łapówkami swemi i wynuszczeniem objął jak siecią miasto całe, tak, że nje ma literalnie domu, gdzieby mu się okupie nie musiano, a niektóre wynuszczenia i łapówki dochodziły do 100.000 marek. Nic dziwnego: osobnik ten był już wpięty aresztowany w Poznaniu, gdzie odsiedział 9 miesięcy za nadużycia kartami cukrowymi, a potem na mocy fałszywych dokumentów uszczęśliwił swą osobą Nowe, gdzie został burmistrzem z poborami 6 klasy. Gdy wynuszczenia i łapówki rwać się zaczęły, podał się na posadę burmistrza w Starogardzie, ale już „nakryto“ go i teraz w więzieniu, pod opieką prokuratora rozmyśla nad „czynami bohateraki-
mi!“

Wykrycie sprawców zbrodni w Skolimowie. Dzięki wyznaczeniu przez komendę policyj warszawskiej ćwierćmilionowej nagrody za wykrycie sprawców ohydnej zbrodni w Skolimowie, otrzymała policja śledcza informacje, które pozwoliły jej wpaść na trop zorganizowanej bandy zbrodniarzy. Na razie aresztowano dwa uczestników zbrodni: Józefa Laudanńskiego i Tadeusza Krasnodębskiego, którzy wskazali już pozostałych uczestników bandy, dotychczas ukrywających się. Ponieważ policja jest na tropie tych zbrodniarzy, aresztowania ich spodziewać się można w czasie najbliższym.

**Tym P. T. Prenumeratorom którzy nie uiszcza bezzwłocznie za-
ległości i przedpłaty za marzec,
wstrzymamy z dniem 5 marca br.
wysyłkę naszego pisma.**

Dział gospodarczy.

HANDEL I PRZEMYSŁ.

Rozpoczęcie pertraktacji handlowych z Rosją. W przyszłym tygodniu rozpoczną się narady nad sprawą pertraktacji handlowych z Rosją. Przygotowawcze prace już zostały ukończone, tak, że według wszelkiego prawdopodobieństwa same układy winny się posuwać w przyspieszonym tempie. Dzięki zasługom p. Tencenbauma, obecnego dyrektora departamentu handlowego, sprawy załatwiane przez min. przemysłu i handlu nie są traktowane w sposób szablonowy, ale każde z międzynarodowych zagadnień jest brane na podłożu konkretnych potrzeb.

Targi w Brukseli. W czasie od 3 do 16 kwietnia br. odbędą się w Brukseli targi, w których udział polskich sfer kupieckich byłby wielce pożądanym.

Izba handlowa polsko-belgijska będzie miała własny pawilon, w którym chętnie umieści wszelkie rysunki, wzory, przewodniki itd.

Przed konferencją gennoczną. W Stanach Zjednoczonych zaostrza się coraz bardziej konflikt między wielkimi finansami, które we własnym interesie pragną brać udział w odbudowie Europy, a politykami, związanymi szeregiem względów wyborczych i niechęciami mieszać się w sprawy europejskie. Sprawa ta żywo omawiana jest przez fachową prasę, która zaznacza, że takie desinteressement jest wprost z niekorzyścią dla całości gospodarstwa Ameryki.

Nie potrafimy odbudować naszego handlu — pisze „Journal of Commerce“ — ani zapobiec bezrobociu tak długo, póki nie zostaną nawiązane na nowo normalne stosunki z resztą świata. Ko-

niebezpiecznym jest, by waluty się ustabilizowały i żeby się polepszyła sytuacja rynków międzynarodowych. Błędem jest dążyć do trąby nacjonalizmu i zapewnienia o naszej separacji od Europy. To dobre jest dla agitacji wyborczej, lecz naszych kieszeni to nie napelni.

Jeszcze dalej idzie nowojorski „Sun”, wołając: „Konferencja w rodzaju genewskiej, która ma traktować sprawę o odbudowie Europy a na której nie będzie obecny najbogatszy naród na świecie — byłaby tragedią międzynarodową”.

Ważność w Gdańsku. Pisma gdańskie donoszą, iż Polska dyrekcyja kolejowa zamierza od pierwszego marca podnieść na obszarze w. miasta Gdańska taryfę kolejową na przywóz towarów i bytła. Podwyżka ta ma stanowić 20 proc. dodatku do taryf obecnie obowiązujących i ma ujednolicić frachty gdańskie z frachtami niemieckimi. Z tego powodu senat gdański, który uważa, że pod względem formalnym podwyżka taryfy kolejowej należy do zakresu ustawodawstwa gdańskiego ma przedłożyć sejmowi projekt ustawy, zezwalający na tę podwyżkę.

Praca na trzy zmiany w tartakach. W Nr. 11 „Dz. Ustaw” z dn. 23 bm. ogłoszono rozporządzenie, którego mocą zezwala się na pracę w tartakach w porze nocnej i utrzymywanie ich w ruchu bez przerwy w ciągu 6 dni tygodnia przez wprowadzenie trzeciej zmiany pracowników.

Czas pracy poszczególnych pracowników winien wynosić w dni powszednie 8 godzin na dobę w soboty 6 godzin na dobę, a ich odpoczynek niedzielny winien trwać co najmniej 24 godziny co tydzień.

Reforma agrarna na Litwie kowieńskiej. Rząd Litwy kowieńskiej opracował i wydał ustawę o reformie agrarnej. Ustawa określa maksimum posiadania na 150 hektarów Reformie agrarnej nie podlegają majątki cudzoziemców, mianowicie tych, którzy uznani byli za cudzoziemców przez rząd carski. Mają oni prawo wyprzedania swych majątków w ciągu trzech lat.

FINANSY.

Co Niemcy zapłacili już entencie. W angielskiej Izbie gmin wniesiono interelacje w sprawie niemieckich zobowiązań reparacyjnych, przedstawiciel skarbu dał następujące wyjaśnienia: Do d. 1 maja 1921 r. Niemcy wypłacili ogółem 127 mil. mk. w złotych gotówką i 2964 mil. mk. zł. w postaci różnych dostaw. Od 1 maja do 30 listopada r. z. Niemcy wpłacili 1051 mil. mk. zł. gotówką i 282 mil. w naturze.

W ten sposób, od chwili podpisania preliminarzy pokojowych do 20 listopada 1921 r., Niemcy wypłacili 1178 mil. mk. zł. gotówką i 3246 mil. zł. w naturze.

Sumy te podzielone były w następujący sposób:

Stany Zjednoczone	58 mil. mk. złotych
Anglia	470 mil. mk. złotych
Francja	1378 mil. mk. złotych
Belgia	571 mil. mk. złotych
Włochy	132 mil. mk. złotych
Japonia	67 mil. mk. złotych
Inne państwa	64 mil. mk. złotych
Pozostało do podziału	2576 mil. mk. złotych.

Francuski rynek pieniężny. W Paryżu urząd skarbowy ogłosił redukcję o pół procentu od bonów skarbowych i bonów obrony narodowej.

Splata wierzytelności hipotecznych. Jak się dowiadujemy z kół prawniczych, Sąd Najwyższy z powodu konkretnego wypadku procesowego, orzekł w sobotę 25 u. m., że na podstawie będących w mocy ustaw wierzytelności hipotecznych nie jest obowiązany przyjmować spłaty swej wierzytelności w relacji 216 marek polskich za 100 rubli.

Orzeczenie to stwarza konieczność dla rządu i Sejmu ustawodawczego uregulowania tej sprawy, tak ważnej dla tylu tysięcy ludzi w Polsce.

Z giełdy.

Kraków, 1 marca.

Waluty pozostały dziś bez zmiany, jedynie kofony czeskie spadły o 1 punkt.

Na giełdzie akcji ruch był dziś słabszy przy kursach utrzymanych lub lekko zniżkowych.

Giełda krakowska z dnia 1 marca 1922 r.

Waluty i dewizy.	Waluta markowa				
	Gotówka (banknoty)		Czeki, przekazy i wpłaty		
	Kupno	Sprzedaż	Kupno	Sprzedaż	Transakcje
Dolary St. Zjed.	3850—	4000—	3850—	4000—	—
Dol. kanadyjskie	—	—	—	—	—
Franki franc.	340—	360—	345—	365—	—
Franki belgijskie	—	—	—	—	—
Franki szwajc.	—	—	—	—	—
Funt sterlingi	—	—	—	—	—
Marki niemieck.	17—	18—	17—	18—	17-85
Korony austr.	—62	—66	—62	—66	63-4
Kor. czesko-sł.	67—	70—	68—	72—	71-50

Akcyje bankowe.	Waluta markowa		
	ofiar.	żądano	Transakcje
Polski Bank Przem. i Vem.	600—	700—	—
Bank Hipoteczny	800—	900—	850—
Bank Małopolski	650—	700—	—
Ziemski Bank Kredyt.	625—	675—	670—
Powszechny Bank Kred.	—	—	—
Bank Z. dla Kresów, Łańcut	600—	700—	—
Akcyje Tow. hand. i przem.			
Pol. Tw. hand. P.T.H. i Vem.	675—	725—	700—705
Handl. Sp. akc. „Impex”	—	925—	—
„Polski Glob” i-III em.	850—	250—	—
C. Hartwig, Poznań	—	—	—
Zegluga Polska	300—	350—	—
Warsz. Tow. Trans. i Zeglug.	—	—	—
Zieleniewski i-III em.	5800—	5900—	—
H. Cegielski, Poznań „ex”	2300—	2600—	2400—
Warsz. Sp. ak. Bud. Par. i-III	1200—	1400—	1350—1300
„Lemiesz” fabr. masz. roln.	—	—	—
„Trzebinia” i-IV em.	2100—	2300—	2200—2150
Zakłady amunic. „Pocisk”	900—	1000—	—
Huta żelazna, Kraków	—	—	—
„Automotor” fabr. samoch.	1050—	1150—	1100—
Fab. Portl.-Cem. Szczakowa	17.000—	18.000—	—
„Górka” fabryka cementu	6000—	6500—	—
Sierszańskie Zak. Gór. S. A.	6000—	6400—	—
„Tepege” Tow. dla prz. gór.	6800—	7200—	—
Ska akc. przem. naft i g. z.	—	—	—
Karpacie Tow. naftowe	—	—	—
Akc. Tow. naft. „Galicia”	—	—	—
A. T. dla przem. oleju skal.	—	—	—
Polska Nafta	2200—	2300—	2225—2250
Elektr. w Sierszy i-III em.	—	—	—
„Olkos” T. A.	5200—	5500—	—
„Pezet” Powsz. zakł. bud.	1000—	1100—	—
Fabr. przet. u. w Trzebinii	4700—	4900—	—
„Krakus” Zł. fab. prz. wysk.	—	—	„ex” kupon
Fabr. percel. w Cmielowie	—	—	—
Fabr. cukrów Chodorowie	3600—	3900—	3725—3700

Giełda warszawska z 1 bm. Dolary Stanów Zjedn. gotówka tranz. 3975—3950, sprzedaż 3970, kupno 3900. Franki belgijskie gotówka tranz. 346—344. Franki francuskie gotówka tranz. 366—365 1/2. Funt sterlingi gotówka tranz. 17500. Gdańskie (czeki) tranz. 17-60 sprzedaż 17-85, kupno 17-45. Berlin (czeki) tranz. 17-70—17-80—17-65, sprzedaż 17-75, kupno 17-45. Belgia (czeki) tranz. 349—346, sprzedaż 348, kupno 344. Kopenhaga (czeki) tranz. 855. Londyn (czeki) tranz. 17750—17800—17700, sprzedaż 17800, kupno 17800. N. York (czeki) tranz. 3960—3958, sprzedaż 3978, kupno 3938. Paryż (czeki) tranz. 381—367, sprzedaż 369, kupno 365. Praga (czeki) tranz. 71-25—72-70. Wiedeń (czeki) tranz. 63—62-87 1/2, sprzedaż 63-37 1/2, kupno 62-37 1/2.

Kursa dewiz w Pradze z 1 bm. Berlin 25 47 1/2. Warszawa 1-14—1-74—. Marka niem. 25 47 1/2. Marka 1-14—1-74.

Kursa dewiz w Zurichu z 1 bm. (PAT.) Berlin 227—, Holandia 196—, Nowy Jork 510, Londyn 22-68, Paryż 47-10, Medylan 27-40, Bruksela 44-40. Kopenhaga 107-75, Sztokholm 186—, Charystjania 38-50, Madryt 81-75, Buenos Ayres 190—, Praga 9—, Budapeszt 0-74, Zagrzeb 1-55—, Warszawa 0-13, Wiedeń 0-10, Austr. stempl. 0-08 1/2.

Kursa dewiz w Paryżu z 1 bm. Weksle na Niemcy 4-25/32, na Amerykę 10-93/32, na Belgię 94-75. Holandję 419-25, na Anglię 48-45—, na Włochy 57-75. Szwajcaryę 214—, na Hiszpanię 174-75.

Giełda gdańska z 1 marca (Tel. wł.) Na dzisiejszej giełdzie notowano: Marka polska 5.75, 5.72 i pół, przekazy na Warszawę 5.75, 5.72 i pół. Dolary 229, 228, funty ang. 1005, 1000. Tendencja słaba.

Ze świata.

Ludność Rzymu. Według świeżo ukończonego spisu Rzym liczy obecnie 702.000 mieszkańców.

Męczeńnik przekonań politycznych. Właściciel gospody w Burghill w Herfordshire w Anglii, p. Fryderyk Wilkins, z niecierpliwością i biciem serca czeka powszechnych wyborów. Mogą mu one przynieść pożądaną zmianę jego nówine, że wolno mu narozumie się ogolić i obciąć aż do ramion sięgające splety włosów. Bo p. Wilkins, jako zawzięty torys, gdy w roku 1906 partya kon-

serwatywna poniosła tak pamiętną klęskę wyborczą, ślubował w swojej ówczesnej rozpacz, że póty nożyce nie tkną jego włosów, brzytwa jego brody, póki rząd liberalny nie ustąpi miejsca konserwatywnemu. I czeka już lat 16, a broda i włosy nadają mu już wygląd średniowiecznego pustelnika. Dlatego też w ostatnich czasach szpilki i grzebyki nadają fryzjorze jego mniej dzięki, ale natomiast oryginalny wygląd. Mr. Wilkins już raz podczas wojny burskiej próbował tej metody i ogolił brodę i obciął włosy dopiero po pobiciu Burów.

Ciekawe wiadomości.

Rekord światowy centrali elektrycznych. Według doniesień „Vossa” centrala elektryczna w Zschornowicach pod Bitterfeldem w Saksonii wytwarzała w październiku ub. r. przeciętnie dziennie 2,220 000 kilowat. godzin, a maksimum 2,407.000 kilowat. godzin. Stanowi to 16% całej wytwórczości energii elektrycznej Niemiec. Zschornowicka centrala elektryczna należy do znanego w Niemczech Tow. akc. Elektro, które dostarcza 1/3 energii elektrycznej Berlinowi i 1/4 zapotrzebowania Lipska.

Odmlodzone krowy. Jak twierdzi sprawozdanie Biura przemysłu zwierzęcego stanu Pensylwanii („Pensylvania State Bureau of Animal Industry”) stare krowy, po zastrzyknięciu im pewnej ilości surowicy, sporządzonej z gruczołów młodych świń, młodszej zupełnie. Doświadczeniom poddano jedenaście krow, które już były sędziwymi babkami. Po przeprowadzeniu jednak na nich prób odmladzania, wszystkie stały się znów młode i odzyskały wszelkie cechy młodości.

TELEGRAMY.

Nowy włoski min. spraw zagr. w Paryżu.

Paryż. PAT. Przybył tu Szancer i odniósł konferencję z Poincarem, w czasie której jak dzienniki donoszą zaproponował wyznaczenie dnia 11 albo 12 marca, jako terminu konferencji ministrów (spraw zagranicznych) poświęconej sprawie Wschodu. Szancer zaakceptował większość punktów wniosku w Boulogne oraz przyrzekł uczynić wszystko, co będzie w jego mocy, aby data 10 kwietnia dla konferencji genueńskiej została dotrzymana. Obaj mężowie stanu porozumieli się co do tego, że powołanie konferencji genueńskiej zależy całkowicie od uprzedniego porozumienia się Francji, Anglii i Włoch.

Klęska De Valery w parlamencie irlandzkim.

Dublin. PAT. (Havas). „Dail Eirean” odrzucił większością głosów wahaną się między 6 a 14 głosami szereg wniosków de Valery, skierowanych przeciw rządowi prowizorycznemu.

Płata rata niemiecka.

Hanower. PAT. (Radio). Rząd niemiecki zawiadomił komisję odszkodowań w Paryżu, że 27 lutego przekazał piątą ratę w wysokości 31 milionów marek w złotych.

Węgierska partya socjalistyczna weźmie udział we wyborach.

Budapeszt. PAT. (Węg. B. K.) Socjalistyczny organ „Nepszawa” oświadcza, że węgierska partya socjalnodemokratyczna po dwuletniej bierności weźmie udział w kampanii wyborczej chcąc uzyskać w przedstawicielstwie kraju miejsce dla klasy robotniczej.

Abonujcie „Nowy Dziennik”

FABRYKA CIEKNIDŁA I PASTY „VICTORIA“ w Podgórzu.